

Хитрости на Височайши

чакай Онова, което има да дойде, и оутрѣ ще видеш какво дѣло съмь направилъ азъ за тебе.

Дж. Азъ, ако те не вѣхъ разумѣлъ за добъръ и вѣренъ человекъ, не са затворявахъ къ тѣмъ чвѣалъ: но виждя са какъ ты си тѣмъ добродѣтель.

Б. Небѣто те прѣви да говоривъ сегѣ: ела, пяхни си вѣтре Оная рѣка добрѣ, сниши си долъ малѣ нѣщо главата, защото си малко по высѣкъ отъ мене, и неможя да вѣржя оустата на чвѣалътъ.

Дж. Охъ, азъ! превивамъ вратѣтъ си: Обаче вяржи ме съез всѣкъ способъ, понѣже слѣдъ нѣкой часъ ще дойдѣтъ Срѣдниците, както ми рече.

Б. Слѣдъ два, или три часа най много, распѣснѣтъ си ето, азъ те вѣрзяхъ, сѣди миренъ, и неговори вѣче нищо, за да слѣдѣвъ дѣлото както трѣбѣвъ.

Дж. Азъ нещя говоря вѣче, ами Облѣгни ме малко до стената, защо да сѣдѣ тѣлкова прѣвъ, ще са оуморѣ.

Б. Ето те Облѣгивахъ, добрѣ ли си сегѣ?

Дж. Твърде добрѣ.

Б. Мялчи прѣчее, като че си намъ, и знай да са оуправлявахъ, спрѣти потребата.

Дж. Азъ нещя говоря вѣче, Обаче мялчи и ты, и остави да дойде вѣлката.

Бертѣлодолъ вѣгъ съ хитростъ, и оставя джѣфа въ чвѣалътъ.

Бертѣлодолъ като тѣрнѣлъ глѣпавый джѣфа въ чвѣалътъ, помѣслилъ тѣтакси да блѣгъ, и да нечакъ градѣтъ, коѣто на оутреннѣта щѣлъ да мѣ са стрѣпѣ на главата: но понѣже былѣ нѣжда да мине презъ каѣтата